

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Tribunale ordinario di Torino — Itálie) — Antonino Accardo a další v. Comune di Torino

(Věc C-227/09) ⁽¹⁾

(„Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Úprava pracovní doby — Příslušníci městské policie — Směrnice 93/104/ES — Směrnice 93/104/ES, ve znění směrnice 2000/34/ES — Směrnice 2003/88/ES — Články 5, 17 a 18 — Maximální délka týdenní pracovní doby — Kolektivní smlouvy nebo dohody uzavřené mezi sociálními partnery na úrovni členského státu nebo regionu — Odchyly týkající se doby odpočinku v týdnu, který byl odložen, a náhradní doby odpočinku — Přímý účinek — Konformní výklad“)

(2010/C 346/24)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale ordinario di Torino

Účastníci původního řízení

Žalobci: Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglini, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Ponzio, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti

Žalovaná: Comune di Torino

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Tribunale ordinario di Torino — Výklad článků 5, 17 a 18 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 307, s. 18) — Odchyly týkající se odlišných dob týdenního odpočinku a náhradního odpočinku — Použitelnost na příslušníky městské policie

Výrok

1) Článek 17 odst. 3 směrnice Rady 93/104/ES ze dne 23. listopadu 1993 o některých aspektech úpravy pracovní doby, jak ve

svém původním znění, tak ve znění pozměněném směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/34/ES ze dne 22. června 2000, je ve vztahu k odstavci 2 tohoto článku autonomní, takže skutečnost, že určité povolání není obsaženo v uvedeném odstavci 2, nebrání tomu, aby se na něj mohla vztahovat odchylka upravená v čl. 17 odst. 3 směrnice 93/104 v obou uvedených zněních.

2) Za takových okolností, jaké jsou dány ve věci v původním řízení, se fakultativních odchylek, které upravuje článek 17 směrnice 93/104 a směrnice 93/104, ve znění směrnice 2000/34, jakož i případně články 17 nebo 18 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, nelze vůči takovým jednotlivcům, jako jsou žalobci v původním řízení, dovolávat. Tato ustanovení krom toho nelze vykládat tak, že umožňují nebo zakazují použít takové kolektivní smlouvy, jaké jsou dotčené ve věci v původním řízení, jelikož jejich použití závisí na vnitrostátním právu.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 29.8.2009.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Gerechtshof te Amsterdam — Nizozemsko) — Albron Catering BV v. FNV Bondgenoten, John Roest

(Věc C-242/09) ⁽¹⁾

(„Sociální politika — Převody podniků — Směrnice 2001/23/ES — Zachování práv zaměstnanců — Skupina společností, ve které jsou pracovníci zaměstnáni „zaměstnavatelskou“ společností a trvale přiděleni k „provozní společnosti“ — Převod podniku provozní společnosti“)

(2010/C 346/25)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Gerechtshof te Amsterdam

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Albron Catering BV

Žalovaní: FNV Bondgenoten, John Roest

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Gerechtshof te Amsterdam — Výklad čl. 3 odst. 1 směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů (Úř. věst. L 82, s. 16) — Společnost, která zaměstnává všechny zaměstnance skupiny společností a která tyto zaměstnance poskytuje provozním společností této skupiny podle jejich potřeb — Převod činnosti provozní společnosti mimo skupinu — Kvalifikace

Výrok

V případě převodu ve smyslu směrnice Rady 2001/23/ES ze dne 12. března 2001 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se zachování práv zaměstnanců v případě převodů podniků, závodů nebo částí podniků nebo závodů podniku náležejícího ke skupině na podnik mimo tuto skupinu lze za „převodce“ ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice považovat i podnik skupiny, k němuž jsou zaměstnanci trvale přiděleni, aniž s ním však uzavřeli pracovní smlouvu, ačkoli součástí této skupiny je podnik, se kterým dotyční zaměstnanci takovou pracovní smlouvu uzavřeli.

(¹) Úř. věst. C 220, 12.9.2009, s. 21.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Halle — Německo) — Günter Fuß v. Stadt Halle

(Věc C-243/09) (¹)

(„Sociální politika — Ochrana bezpečnosti a zdraví pracovníků — Směrnice 2003/88/ES — Úprava pracovní doby — Hasiči zaměstnaní ve veřejném sektoru — Zásahová služba — Článek 6 písm. b) a čl. 22 odst. 1 první pododstavec písm. b) — Maximální délka týdenní pracovní doby — Odmítnutí vykonávat práci přesahující tuto délku — Nucené převedení na jinou práci — Přímý účinek — Důsledek pro vnitrostátní soudy“)

(2010/C 346/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Halle

Účastníci původního řízení

Žalobce: Günter Fuß

Žalované: Stadt Halle

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Verwaltungsgericht Halle — Výklad čl. 22 odst. 1 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, s. 9; Zvl. vyd. 05/04, s. 381) — Vnitrostátní právní úprava, která stanoví v rozporu s uvedenou směrnicí pracovní dobu delší než čtyřicet osm hodin v období sedmi dnů pro úředníky pracující v zásahových službách profesionálních hasičů — Převedení *ex officio* úředníka, který odmítl tuto pracovní dobu, na pracovní místo odpovídající jeho platové třídě v administrativě — Pojem „újma“

Výrok

Článek 6 písm. b) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby je třeba vykládat tak, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, která umožňuje veřejnoprávnímu zaměstnavateli přikročit k nucenému převedení na jinou práci v případě pracovníka zaměstnaného jako hasič zásahové služby, a to z důvodu, že tento pracovník požadoval, aby byla v uvedené službě dodržována maximální průměrná délka týdenní pracovní doby stanovená v uvedeném ustanovení. Okolnost, že takovému pracovníkovi nevznikla na základě tohoto převedení žádná zvláštní další újma kromě újmy, která vyplývá z porušení uvedeného čl. 6 písm. b), je v tomto ohledu irelevantní.

(¹) Úř. věst. C 233, 26.9.2009.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 21. října 2010 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour constitutionnelle — Belgie) — Výkon evropského zatýkacího rozkazu vydaného na I. B.

(Věc C-306/09) (¹)

(„Policejní a soudní spolupráce v trestních věcech — Rámcové rozhodnutí 2002/584/SVV — Evropský zatýkací rozkaz a postupy předávání mezi členskými státy — Článek 4 — Důvody, pro které je možné výkon odmítnout — Článek 4 bod 6 — Zatýkací rozkaz vydaný za účelem výkonu trestu — Článek 5 — Záruky, které musí poskytnout vystavující členský stát — Článek 5 bod 1 — Odsouzení v nepřítomnosti — Článek 5 bod 3 — Zatýkací rozkaz vydaný za účelem trestního stíhání — Předání podmíněné tím, že vyžádaná osoba bude vrácena do vykonávajícího členského státu — Společné uplatnění bodů 1 a 3 článku 5 — Slučitelnost“)

(2010/C 346/27)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour constitutionnelle

Účastník původního řízení

I.B.

Předmět věci

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Cour constitutionnelle (Belgie) — Výklad čl. 4 bodu 6 a čl. 5 bodu 3 rámcového rozhodnutí Rady 2002/584/SVV ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy (Úř. věst. L 190, s. 1; Zvl. vyd. 19/06, s. 34), jakož i čl. 6 odst. 2 Smlouvy o EU — Důvody, pro které je možné odmítnout výkon evropského zatýkacího rozkazu, a záruky, které musí poskytnout členský stát vystavující uvedený rozkaz — Možnost vykonávajícího členského státu podmínit